

189
0010/1-8

Dsida Jenő

Összegyűjtött versek
és műfordítások

Magvető Könyvkiadó

Budapest

© Dsida Jenő 1983

Magyar fa sorsa

Makkai Sándornak mély tisztelettel

Elvégeztetett, hogy lecsap a villám.
Az erdő jajveszékelt életéért.
Egy tölgyfa hangos szóval kiáltott
S áldozatul adta magát.

Rengett a föld és lobogott a fa;
csodálatos, Isteni tűzijáték,
mint csipkebokor lángja a Hóreben!
(Csak a füstje volt keserű.)

Rengett a föld és lobogott a fa
vérvörösen, olthatatlanul,
jajtalanul és pattogó ággal
s zengett a zordon zivatar.

E lángnál elkerülte az erdei vándor
az ingovány fekete torkát;
az eltévedt, megriadt ősfióka
anyjához talált.

Szörnyű szép volt és sírnivaló.
Másnap ítélkezett az erdő
s a vakmerő, üszkös, torzfekete csonkot
kitagadta! Kitagadta!

(?)